

Sygnatura akt I C 775/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2021 r.

Sąd Rejonowy w Kamiennej Górze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Marek Dziwiński

Protokolant: Anna Kołatek

po rozpoznaniu w dniu 11 sierpnia 2021 r. w Kamiennej Górze

na rozprawie sprawy

z powództwa M. P.

przeciwko Towarzystwu (...) z siedzibą w W.

o zapłatę

- 1. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda M. P. kwotę 777,38 zł (słownie: siedemset siedemdziesiąt siedem złotych i 38/100) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27.10.2020 r. do dnia zapłaty;**
- 2. zasądza od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda M. P. kwotę 387,00 zł tytułem kosztów procesu, w tym kwotę 270,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.**

Sygn. akt I C 775/20

UZASADNIENIE

Powód M. P. wniósł o zasądzenie od strony pozwanej Towarzystwa (...) z siedzibą w W. kwoty 777,38 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od dnia 27.10.2020 r. do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu powód podał, że nabył, w drodze umowy, wierzytelność przysługującą K. W. względem strony pozwanej z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego powstałych w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 2.09.2020 r., w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd V. nr rej. (...). Powód wyjaśnił, że sprawca szkody posiadał polisę obowiązkowego ubezpieczenia OC u strony pozwanej. Powód podał, że poszkodowany wynajął na okres 20 dni pojazd zastępczy marki T. (...) w wypożyczalni H. (...) po stawce 100 zł brutto za każdy dzień najmu. Powód podniósł, że Ubezpieczyciel uznał koszty najmu pojazdu zastępczego do kwoty 1 222,62 zł, w związku z czym niniejszym pozwem dochodzi dopłaty w kwocie 777,38 zł jako różnicy pomiędzy kwotą wynikającą z faktury VAT wystawionej przez wypożyczalnię aut, a kwotą wypłaconą przez stronę pozwaną.

W odpowiedzi na pozew strona pozwana Towarzystwo (...) z siedzibą w W. wniosła o oddalenie powództwa oraz o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu strona pozwana podała, że prowadziła postępowanie likwidacyjne na podstawie mailowego zgłoszenia szkody z dnia 4.09.2020 r. powstałej w dniu 2.09.2020 r. w samochodzie marki V. nr rej. (...). Pozwany Ubezpieczyciel przyznał, że wypłacił z tytułu kosztów wynajmu pojazdu zastępczego kwotę 1 222,62 zł. Strona pozwana zarzuciła, że

poszkodowany posiadał inny pojazd, z którego mógł korzystać w czasie naprawy pojazdu uszkodzonego, a nadto, że poszkodowany wynajął auto zastępcze w segmencie C, podczas gdy jego pojazd należał do kategorii B. Strona pozwana wskazała, że zaproponowała poszkodowanemu skorzystanie z pojazdu zastępczego u swojego partnera biznesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 września 2020 r. w miejscowości C. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o numerze rej. (...) należący do K. W.. Pojazd sprawcy zdarzenia posiadał obowiązkowe ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u strony pozwanej tj. w Towarzystwie (...) z siedzibą w W.. Poszkodowany dokonał zgłoszenia szkody u strony pozwanej w dniu 4 września 2020 roku.

(okoliczności bezsporne)

K. W. w dniu 4 września 2020 r. zawarł ze Spółką (...) umowę najmu pojazdu zastępczego marki T. (...) na okres od 4.09.2020 r. do 24.09.2020 r. za cenę 100 zł brutto za dzień najmu. Z pojazdu korzystał w tym właśnie okresie.

Dowód: umowa najmu samochodu k. 10, warunki umowy najmu pojazdu k. 11, protokół zdawczo – odbiorczy k. 12.

Pojazd zastępczy był jedynym pojazdem w gospodarstwie domowym i poszkodowany nie miał możliwości zastąpienia go innym pojazdem. Pojazd ten był mu niezbędny do dojazdów do pracy.

Dowód: oświadczenia poszkodowanego k. 14.

Wypożyczony pojazd sklasyfikowany był w segmencie C, natomiast uszkodzony pojazd K. W. – V.P. – w segmencie B.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 10 września 2020 r. przedstawiciel strony pozwanej dokonał oględzin uszkodzonego pojazdu K. W., zaś 11 września 2020 r. dokonał kalkulacji kosztów naprawy.

Strona pozwana decyzją z 17 września 2020 r. przyznała K. W. odszkodowanie z tytułu kosztów naprawy pojazdu.

Dowód: dokumenty w elektronicznych aktach szkody – płyta CD k. 45, w tym: ocena stanu pojazdu z 10.09.2020 r., fotografie, kosztorys naprawy z 11.09.2020 r., decyzja z 17.09.2020 r.

Za najem auta samochodu zastępczego wypożyczalnia H. wystawiła fakturę VAT numer (...) na kwotę 2 000 zł brutto, uwzględniającą wynajem auta przez 20 dni po stawce 100 zł netto za dobę najmu.

Umową cesji z 24.09.2020 r. powód A. P. nabył od poszkodowanego wierzytelność wynikającą z tytułu najmu auta zastępczego.

Dowód: faktura VAT k. 13, umowy cesji wierzytelności wraz załącznikami k.15-17.

Powód zgłosił stronie pozwanej żądanie zwrotu kosztów wynikających z faktury VAT numer (...) najpóźniej w dniu 28.09.2020 r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z dowodem nadania k. 18, pismo (...) z 28.09.2020 r. k. 20.

Strona pozwana przyznała powodowi odszkodowanie z tytułu najmu auta zastępczego w kwocie 1 222,62 zł przyjmując, że uzasadniony był najem przez okres 14 dni po stawce 71 zł netto za dobę.

Dowód: pismo (...) z 28.09.2020 r. k. 20.

Stawka dzienna najmu w kwocie 100 zł nie odbiegała od średniej stawki najmu pojazdów w segmencie B.

Dowody: wydruki informacji handlowych k. 22-24.

Sąd zważył, co następuje:

Ustalen stan faktycznego dokonano w szczególności w oparciu o okoliczności bezsporne, zgromadzone dokumenty w szczególności umowy najmu i cesji, a także o oświadczenia poszkodowanego i inne dokumenty z akt szkody. Bezsporny był fakt zaistnienia szkody w dniu 2.09.2020 r., podmiot odpowiedzialny za jej naprawienie oraz wynik postępowania likwidacyjnego. Spór dotyczył zasadnego okresu oraz stawki najmu.

Odpowiedzialność strony pozwanej za naprawienie szkody nie była kwestionowana. Należy stwierdzić, że odpowiedzialność ta ma charakter gwarancyjny – w zamian za opłacenie składki z tytułu umowy ubezpieczenia, zakład ubezpieczeń przyjmuje na siebie obowiązek naprawienia szkody za jej sprawcę. Zgodnie z przepisem art. 822 § 1 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony. Pojęcie szkody nie zostało zdefiniowane ustawowo, przyjmuje się jednak, że szkodą jest każdy uszczerbek w prawnie chronionych dobrach, z którym to ustawa wiąże powstanie odpowiedzialności odszkodowawczej. Zakres odpowiedzialności wynika z obowiązującej zasady pełnego odszkodowania określonej w art. 361 § 2 k.c. Według przepisu art. 363 § 1 k.c., naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Dochodzona przez powoda należność dotyczy zwrotu kosztów najmu pojazdu zastępczego. Powód nabył w drodze czynności prawnej wierzytelność przysługującą poszkodowanemu K. W. względem strony pozwanej z tytułu najmu auta zastępczego. Pozwane Towarzystwo, po zgłoszeniu żądania przez powoda, na podstawie decyzji z dnia 28.09.2020 r. dokonało wypłaty odszkodowania w kwocie 1 222,62 zł z tytułu najmu pojazdu. Przedstawiona przez powoda do rozliczenia faktura VAT obejmowała okres najmu za 20 dni po stawce 100 zł netto za dzień najmu.

Należy wskazać, że zasadniczo powodowi należy się zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego. Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11 (Lex Omega 45/2013) wskazał, że odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego. Zwrot obejmuje jednak jedynie – jak wskazuje Sąd Najwyższy – wydatki celowe i ekonomicznie uzasadnione, pozwalające wyeliminować negatywne dla poszkodowanego następstwa, które nie dają się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. Po stronie poszkodowanego istniała potrzeba korzystania z auta zastępczego na czas naprawy jego pojazdu w warsztacie, gdyż pojazd był mu niezbędny w celach prywatnych, a przy tym nie mógł on użytkować innego pojazdu. Oświadczenia tej treści złożył sam poszkodowany K. W.. Nie było podstaw, aby kwestionować jego twierdzenia. W szczególności przedłożona przez stronę pozwaną informacja z Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego nie świadczy o tym, aby pozwany w czasie likwidacji przedmiotowej szkody rzeczywiście dysponował innym pojazdem. Można wyobrazić sobie sytuację, gdzie poszkodowany był pozbawiony faktycznego władztwa nad tym drugim pojazdem bądź nie mógł z niego korzystać np. mógł oddać go w użytkowanie członkowi rodziny, pojazd ten mógł być zepsuty itp. Informacja dołączona do odpowiedzi na pozew wskazuje jedynie, że K. W. opłacał polisę OC na pojazd V. (...). Strona pozwana nie wykazała zatem środkami dowodowymi, aby K. W. mógł używać inny pojazd w trakcie naprawy uszkodzonego w dniu 2.09.2020 r. pojazdu.

Jeśli chodzi o czas najmu to należy wskazać na trzy daty: 17.09.2020 r. (decyzja odszkodowawcza), 23.09.2020 r. (data wskazana w oświadczeniu poszkodowanego jako data rozliczenia szkody) oraz 24.09.2020 r. (zwrot auta zastępczego). Pomiędzy wydaniem przez (...) decyzji odszkodowawczej, a oddaniem wypożyczonego auta upłynął tydzień. Nie jest przy tym wiadome kiedy K. W. faktycznie wszedł w posiadanie środków pieniężnych przyznanych decyzją z dnia 17 września 2020 r. Brak jest bowiem w aktach szkody dokumentu potwierdzającego wykonanie przelewu bankowego. Natomiast na odwrocie oświadczenia dotyczącego samochodu zastępczego (k.14v) zamieszczone jest oświadczenie K. W. wskazujące na dzień 23 września 2020 roku jako dzień „rozliczenia” szkody. Choć oświadczenie

to nie jest jednoznaczne (można przez nie rozumieć na przykład to, że w tym dniu poszkodowany wszedł w posiadanie środków pieniężnych, odebrał z naprawy swój pojazd, bądź uznał on, że jego roszczenia zostały przez Ubezpieczyciela zaspokojone), to wskazaną w nim datę - 23 września 2020 roku powinno przyjąć się jako dzień kiedy przestał być mu potrzebny pojazd zastępczy. Oddanie auta zastępczego następnego dnia było zatem niezwłoczne i nie można uznać, że w ten sposób poszkodowany zbędnie mnożył koszty likwidacji szkody.

Przechodząc do analizy wysokości opłaty za dobę najmu należy wskazać, że stawka wskazana w fakturze VAT numer (...) tj. 100 zł brutto za dzień najmu nie była wygórowana, o czym świadczy zarówno doświadczenie życiowe, jak też przedłożone przez powoda cenniki najmu. Wprawdzie poszkodowany skorzystał z auta zastępczego wyższej klasy niż auta uszkodzonego, to jednak określona w fakturze stawka nie przewyższała przeciętnej stawki za najem auta o klasie auta uszkodzonego. Bez znaczenia był również fakt, że Ubezpieczyciel oferował poszkodowanemu najem auta z sieci partnerskiej. To do poszkodowanego należy wybór z jakiej oferty chce skorzystać. Na dezaprobatę zasługuje praktyka Zakładu (...) obniżenia (korekty) stawki najmu, którą przedstawił do rozliczenia powód, do stawki oferowanej przez partnera biznesowego Ubezpieczyciela. Taka preferencyjna stawka przysługuje jedynie Zakładowi (...), który przez podejmowane działania biznesowe i zawiazane umowy obniża koszty operacyjne swojego przedsiębiorstwa. Natomiast do rozliczenia roszczeń o naprawienie szkody wynikłej z czynu niedozwolonego istotne jest, aby poszkodowanemu zrekompensować koszty, które mieszczą się w standardowej wysokości, w stawkach możliwych do osiągnięcia przez każdego konsumenta, przy ograniczeniu wynikającym z art. 361 § 1 k.c. Należy zatem stwierdzić, że stawka 100 zł za dzień najmu nie odbiegała od średniej stawki rynkowej.

Reasumując, powodowi, który nabył sporną wierzytelność, należał się zwrot kosztów najmu wynikający z przedłożonej przez niego faktury. Mając na uwadze sumę dotychczas wypłaconą, należało zasądzić na rzecz powoda od strony pozwanej kwotę 777,38 zł (2 000 zł – 1 222,62 zł) wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 27.10.2020 r. do dnia zapłaty. Odsetki zasądzono zgodnie z żądaniem powoda, gdyż upłynęło 30 dni od wydania przez stronę pozwaną decyzji w przedmiocie zgłoszonego żądania (decyzja z 28.09.2020 r. k. 20). Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie przepisu art. 98 § 1 k.p.c., zgodnie z którym strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). Do kosztów procesu powoda należały: 270,00 zł – koszty zastępstwa procesowego, 100,00 zł – opłata sądowa, 17,00 zł – opłata skarbową od pełnomocnictwa.